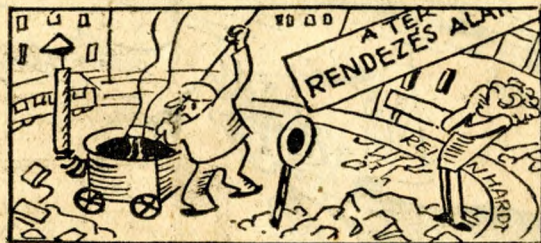

Kész a Kálvintér

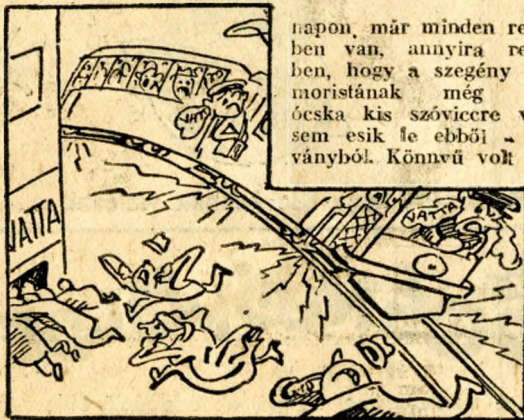
Émlékeznek ugye, nyájas olvasóim, hogy nemrégiben elparentáluk a legjobb viccalanyt, a leghálásabb témát, a legszeretettebb ötletet, stb. stb. a Kálvin-térre. Miután azonban a Kálvin-tér — mint azt a lapokból tudjuk — elkészült, kész lett a pompás téma is, amelynek korai elmúlását szerkesztőségünk el nem múló fájdalommal siratja, s még az is csak részben tud megenyhíteni bennünket, hogy a Kálvin-tér kőfalmaiból és bomokbuckáiból vándorkiállítást nyílt, szerte a városban. Nem viccavadászatra — mert ugyebár arról már nem lehet szó — mentünk ki hát a meg-

ujhodott, a kész Kálvin-térre, hanem csak úgy, mint ahogy a gyűkos is visszalát a tett színhegyére, anélkül, hogy különösebb haszna, vagy, öröme lenne az ügyből... S most itt állunk tehát ezen a pompás téli

moroszkot írni a neves Dagály-utcaról, meg a kedves Garay-térről, de mit csináljunk itt, ahol már minden ép és szép? Ja, hogy beléptem egy szurok-haiomba, meg hogy Gáspár mester nadrágját pont ötször öntötték le a

A szurkoló és a nagy rendező szelleme a Kálvin-téren.

Egy kis zenei aláfestés.

napon, már minden rendben van, annyira rendben, hogy a szegény humoristának még egy ócska kis szóviccre való sem esik le ebből a látványból. Könnyű volt hu-

kész Kálvin-eret előzőlő szurkolóktól... Na és!... Csak a Fradiban szabad szurkolni, a Kálvin-téren nem? (Ez csak véletlen volt, ez a szóvicc, nem akarattal történt.) Nincs itt már téma, hiába, nincsen téma, talán a téren áthaladó emberek beszélgetéseit kellene figyelni. Biztos mondanak valami jót, ha mást nem, akkor egy régi jó Szabad Száviccet... De a csoda vigye el, nem hallani egy szót sem, úgy csikorog ez a villamos. Az ember kijön, hogy megkísérleje a lehetetlent és valami

Szökök az öregúr...

vicc-anyagot fakasszon a kész Kálvin-tér rideg sziklájából és akkor közbejön ez a villamos, amely miatt még a vezető is váltót hord a fűjében. Vattateremtette! (Bocsánat!...)

Higgyék el, nyájas olvasóink, itt nincs mit tenni, a kész Kálvin-tér nem téma többé számunkra, kifacsart citrom ez. De talán mégis kiötlök valamit!... Nahát! Most meg éppen akkor ejtik a lábamra azt a deszkát, amikor valami ötleten gondolkozom. Hogy azt mondja: „A tér rendezés alatt!” Eza dolog a Major Tamásra tatózik, vagy a Marton Bandira, ők a rendezők, ne az én lábamra ejtsék a táblát, amikor én humorista vagyok, aki vicceken gondolkodom! Vagy a Klempiére, ugyanis olyan a tér, mintha ő dirigálta volna wagneri álmainak csúcsán! De ne engem zavranak, mert íme, egyetlen tűszúrás sem tudok adni ennek a pompás, kész térnek...

Bevaliom, nyájas olva-

sóink, bevaliom férfiasan, hogy megszőköm innen. A szökököt Neptunusának példáját követem, aki egy fodrászbólba szökött, hogy lenyírassa a szakállát!... S ezzel nemcsak a Kálvin-tér, hanem kis riportunk is kész!

Szöveg: Sas Ákos

Rajz: Gáspár Antal

Sajnos, nemcsak neki van szakála.